

HET LEED DAT HONDENTENTOONSTELLINGEN HEET

Al jaren klagen exposanten over het almaar hoger wordende inschrijfgeld voor tentoonstellingen en over wat hen voor dat geld geboden wordt – teleurstellende keurmeesterskorpsen, weinig tot geen service en het halsstarrig vasthouden aan een uit de tijd zijnde gang van zaken voor en tijdens tentoonstellingen.

Het ultieme dieptepunt was de Euro Dogshow in Leeuwarden. Ware het zo dat voorafgaand aan de EDS maar een relatief klein aantal mensen in het openbaar klaagde, na de EDS nam het aantal klagers hand over hand toe. De commentaren en suggesties die exposanten achterlieten op de Facebook pagina van de EDS logen er niet om. In plaats van serieus om te gaan met alle klachten en suggesties koos de EDS ervoor om haar Facebook pagina te deleten, wellicht onder het motto van “wat je niet ziet bestaat ook niet”.

Ik heb mezelf altijd afgevraagd waarom klachten van exposanten niet serieus genomen worden, want zonder exposanten kan een tentoonstelling immers geen doorgang vinden. Waarom proberen tentoonstellingsorganisaties het exposanten niet naar de zin te maken, zodat deze meer honden in gaan schrijven en een goed georganiseerde, gezellige dag kunnen hebben? Mijn vragen werden deels beantwoord in de Onze Hond van deze maand, waar een 4 pagina's lang artikel staat over “Het Winner Team”.

Eén van de werkers achter de schermen (degene op de Winner de exposanten en bezoekers te woord staat) wordt in dit artikel gevraagd waarom hij is toegetreden tot het Winner Team. Zijn antwoord luidt: *“Daar weet ik tot op heden het antwoord nog niet op en ik vraag het me elke keer weer af als een exposant tegen me staat te ‘blèren’ en me voor rotte vis uitmaakt.”*. Jammer genoeg meldt de werker niet wat de reden is dat exposanten en bezoekers tegen hem tekeer gaan, want ongeacht dat ‘blèren’ en iemand voor rotte vis uitmaken natuurlijk geen respectvolle manier is om iemand te woord te staan, zal dit waarschijnlijk een organisatorische reden hebben.

Ook wordt hem de vraag gesteld waarom we bij dit artikel geen foto van hem vinden. Zijn antwoord: *“Op het moment dat je met je hoofd in de bladen staat, gaan mensen direct, ongevraagd, allerlei goedbedoelde adviezen met je delen en daar zit ik niet op te wachten.”*. Tja, en daar wordt meteen de vinger op de zere plek gelegd. Goedbedoelde adviezen van exposanten zijn overduidelijk niet welkom, en daar wordt niks mee gedaan.

Verderop in het artikel komt zijn vrouw aan bod, de secretaris van het Winner Team. Ik was met stomheid geslagen toen ik het volgende las: *“Met klachten over het Kynologisch Reglement, over de prijs van een inschrijving of over de keurmeester hoef je bij haar niet te zeuren. Inschrijven is vrijwillig en als je het te duur vindt, de keurmeester niet ziet zitten of het niet eens bent met het reglement dan moet je gewoon niet inschrijven. Gelukkig zijn de meeste exposanten aardig.”*. Met andere woorden – gewoon alles maar klakkeloos accepteren en vooral je klep houden, want anders wordt je onder de categorie “niet aardig” geschaard!

Toen viel voor mij ineens het kwartje, want deze werkers achter de schermen van de Winner zijn namelijk dezelfde werkers die het secretariaat van de Euro Dogshow voor hun rekening

namen. Hun houding en uitspraken spreken boekdelen. Het is dus maar even dat u het weet – zodra dit team een tentoonstelling organiseert moet u gewoon inschrijven, betalen en vooral niet klagen of met goedbedoelde adviezen aankomen, want hoe u erover denkt is ondergeschikt aan de zeer uitgesproken mening en pedante houding van dit team.

Laten zij een voorbeeld nemen aan o.a. de tentoonstellingen in Zwolle en Bleiswijk, welke organisatorisch goed in elkaar zitten en waar de medewerkers voor en tijdens de show uiterst vriendelijk en behulpzaam zijn. Dat zijn shows waar menig exposant met plezier aan terugdenkt en graag weer opnieuw inschrijft.

Ik hoop van harte dat de organisatoren van de overige Nederlandse tentoonstellingen net zo geschokt als ik waren toen zij dit artikel lazen en hier lering uit trekken. Het is namelijk zo dat zij voor het organiseren van een tentoonstelling van u, de exposant, afhankelijk zijn. Laten we hopen dat zij de klachten en goedbedoelde adviezen van exposanten wel ter harte nemen, en er hard aan werken om tentoonstellingen weer betaalbaar, aantrekkelijk en leuk te maken. Zo niet, dan zie ik de toekomst voor wat betreft het showgebeuren somber in.

Monique van Boxtel